

Tað er eingin kunstur at fara á húsagang

HELGI
ABRAHAMSEN
løgtingsmaður

Tann sum altíð brúkar meira enn tað, sum inn-tøkan røkkur til, fer fyrr ella seinni á húsagang. Tað er einki so vist sum tað.

Dávid Isfeld hevði eina grein í bløðunum hósdagin, sum hann kallaði “Tíðinda-stubbi til Helga Abarham-sen”. Yvirskriftin ber boð um, at greinin hevur okkurt nýtt og spennandi at siga frá, men tíverri vísir tað seg, at har eru bara gomul tíðindi.

Í innganginum verður sagt, at Føroyar fóru á húsagang fyrst í 90unum, hóast vit høvdu fullan blokkstuðul. Hetta havi eg eftir hondini hoyrt rættiliga ofta, og tað virkar sum at

fólk vilja brúka tað sum okkurt slag av prógvi um, at blokkstuðulin er skaðiligur.

Sjálvandi ber væl til at fara á húsagang, líkamikið hvussu stór inntøkan er. Tann sum altíð brúkar meira enn tað, sum inn-tøkan røkkur til, fer fyrr ella seinni á húsagang, tað er einki so vist sum tað. Men eingin má halda, at húsagangurin skyldast eini ov stórar inntøku, og at hann einki hevur við útreiðslurnar at gera.

Vit fóru á húsagang við fullum blokki, men vit reistu okkum eisini aftur eftir húsagangin við fullum blokki. Tað var ikki har, ið hundurin lá grivin.

Kunnu ikki skylda uppá onnur

Dávid Isfeld roynir í greinini at geva dønum eina

størri ábyrgd av føroyska húsaganginum í 1992. Hann vísir á, at vit fóru av knóranum, hóast danir høvdu stóra ávirkan á føroyskan búskap og politikk.

Eg kann ikki lata vera við at hugsa um ráðgevandi nevndina hjá forsætismálaráðnum. Hon kom einaferð um árið til Føroya við eini frágreiðing, sum ofta var sera kritisk mótvegis førda búskaparpolitikkinum, men føroyingar lurtaðu ikki eftir teimum. Vit vistu betur og kendu føroysk viðurskipti o.s.fr. Úrslitið var, at hesir serfrøðingarnir fóru sum flongdir hundar av landinum aftur, men nú tá syndabukkar skulu finnast, er sjálvandi lættast at siga, at danir høvdu ein týðandi leiklut í Føroyum.

Hvussu stýrdu danir føroyska búskapinum í

80unum? Hvat fyri innlit og eftirlit høvdu teir (annað enn ráðgevandi nevndina, sum vit ikki lurtaðu eftir)? Hvat høvdu loysingarfólk sagt, um danska stjórnin hevði sett Føroyar undir fyrisiting, ella á annan hátt hevði blandað seg uppí búskaparpolitikkinn í Føroyum?

Dávid vísir á, at danir umsótu nógv fleiri mál-søki í 80unum, enn teir gera í dag, men tað er heldur ikki rætt, tí flestu mál-søki, sum eru yvirtikin tey seinnu árin, vóru í praksis yvirtikin eftir grein 9 í heima-stýrslógini longu í 70unum.

Spælir við tilvildarlígum tølum

Fyri at prógva, hvussu lítlan týðning blokkstuðulin hevur, spælir Dávid Isfeld við ymiskum tølum.

Hann samanber blokkstuðulin við bruttotjóðarúr-tøkuna nú, í 1992 og í 2002, og niðurstøðan er (ikki heilt óvæntað), at blokkurin fær minni og minni týðning.

Men hví rokna blokkin sum part av bruttotjóðar-úrtøkuni? Hví ikki heldur samanbera við úrslitið hjá landskassanum? Føroyski búskapurin (bruttotjóðar-úrtøkan), hevur tað sum heild gott, men landskassin (sum er tann, sum hevur mist skerda blokkin) er í kreppu.

Skulu vit trúgva Dávidi Isfeld, so hava vit havt 21% í búskaparvøkstri síðani 2002, og kortini er úrslitið hjá landskassanum farið úr 700 mió. í avlopi til 800 mió. í halli. Rokna so blokkin sum prosentpart av avlopinum áðrenn og aftaná niðurskurðin.

Peningaligt ískoyti

Ímóti endanum á greinini sigur Dávid Isfeld, at blokkurin er eitt peningaligt ískoyti og einki annað. Har eri eg púra samdur. Hvat annað skuldi hann verið? Men lat meg spyrja ein spurning:

Tú hevur tveir penga-kassar, sum báðir eru tóm-ir. Tú leggur tvær krónur í annan kassan og eina krónu í hin. Hvørjum av kassunum kanst tú so taka fleiri pengar úr aftur (hon-um sum tú legði eina krónu í, ella hinum, sum tú legði tvær krónur í)? Er ikki okkurt samband ímillum tað sum fer niður í kassan, og tað sum kann takast úr honum aftur?

Ongin veit alt

JÓGVAN VIÐ
KELDU

Sum so ofta, haldi eg, at Hanus Kamban reisir áhuga-verdar spurningar, men grundleggjandi í fordómum er, at fordómar eru meting uttan nóg gjølligt innlit.

Eftir at hava lisið greinina hjá Hanusi Kamban í Sosialinum undir heitinum “Føroysk kjakmentan”, má sigast, at tað tykist, sum hann kennir seg ikki sørt sviknan av, at føroyski mentanarbulurin ikki náddi tær hæddir, hann hevði vónað og roknað við.

Hann gevur háskúlans monnum og Kristini í Geil sum vera mann, og sum hesir eisini hava uppiborið, góðan karakter fyri víð-skygni, fyri góðan argu-mentativan førleika sam-stundis sum hann undrast á teirra vitan.

Hinvegin er tað, honum ikki óvanligt, at geva m.a. vaksandi tali av religiøsum trúarbólkum vánaligan karakter, fyri at hava givið eyðkenni av sínámillum kegli og givið samfelagið okkara eitt umhvørvi, sum meiri minnr um eitt avstikað spælípáss.

Her er eftir hansara met-an ikki gróðrarbotnur fyri víðskygni í kjakmentan.

Í bókini, “Karriereledel-

se – vejen til et bedre liv” skrivað av tveimum dø-num, (lat meg beinanvegin siga, at hetta er ikki nøkur andalig bók), har partur av einum kapituli viðger fordómar, staðfesta hesir einaferð enn, at fordómar eru “metingar, ið verða gjørdar, uttan at hava gjøl-lig innlit ella grundarlag”. – Sjálvandi ongin veit alt.

Kann geva eitt dømi: Í eini kringvarpsending segði fyrrverndi starvs-felagin, Høgni Hoydal, tá hann var spurdur, hvat han las, vísti hann á ymist. So legði hann afturat: “Eg lesi alt, sum kemur út á føroysk-um”. Eg hugsaði beinan-vegin kanska í fordómi, “mann hann nú lesa alla ta ørgrynna av bókum og les-naði, sum t.d. kemur út á for-lagnum Leirkerinum”. – Ja, hvør sigur, at hann ikki ger tað. Tað hevði verið gott, hóast eg ivist. – So-leiðis ivist eg ofta um inni-lit í totala samfelagið, hjá einum og sama persóni.

Samfelagið altíð samansett

Hanus Kamban er áhuga-verdur og vitandi høvundur, hevur sjálvsagt ávísu breidd innan sítt øki, men tá hann í so mongum av greinum sín-um gevur “trúarrørslunum skuldina fyri”, at føroyska samfelagið ikki náddi teir mentanarlugu tindar, hann kundi ynskt, so er hetta ov

bíligt, grunt, fordómsfult og ómhugsað.

Haldi ikki, at trúarrørsl-urnar hava “avstikað” sam-felagið og heldur ikki sett okkum uttanfyri heimssam-felagið. - Tvørturímóti. Trúarrørslurnar og kirkjan hava ídag helst mest um-fatandi “globaliseringina” í samfelagnum og gjalda tað mesta sjálvi. – Tað verður bara ikki so nógv rópt upp um tað, ja, kanska verður ov lítið kunnað. Men hetta er annað og ólíkt arbeiði. Men sjálvandi eru trúar-rørslurnar ikki uttan lyti.

Ísland fekk sína bíbliu í 1584, meðan føroyingar ikki fingi sína fyrrenn í 1949 og síðani aðra týðing 1961. Fyri nú 30 árum síðani, sat eg á fyrilestri í Kópavogi í Íslandi, har ein av kendu íslendsku mál-frøðingunum tá helt fyri-lestur. Í fyrilestrinum segði hann m.a., at ein orsök til, at íslenska málið stóð so sterkt var, at teir fingi sína bíbliu so tíðliga, og legði hann afturat, at tað vísti seg, at allastaðni har bíbli-an var týdd til “hjartans” málið, stóð málið seg væl. Hon hevði eisini málsliga sera stóran týðning fyri fólkið.

Viðfevnda tøgumentanin
Spurningurin er tí, gav mentanarfólkið í Føroyum Victori Danielsen nóg dyggan ans, og lærumeist-

ara hansara Jákupi Dahl. Og spurningurin er eisini: “Hvussu stóran ans høvdu Hanus Kamban og hansara starvsbrøður givið Victori tá, hesum vælgávaða manni, men sum ikki hoyrði til mentanarelituna, og kanska enn minni ídag.”

Vendir tøgumentanin ikki eisini tann vegin, hóast hann ikki hevði trongd til at hoyra til mentanarelituna! Og hvør er førur fyri at gera upp í hesum?

Vit eiga at minnst til, at eitt samfelag er uppbyggt á fjøld av ymiskligum súlum, mentanarligar, vinnuligar, heilsu, sosialar, viðgerð av yngri og eldri, á sjógvi og á landi,og nógvar afturat, eg vil pástanda, at tá vit hava eina – eftir meting hjá Hanusi – so skinkluta kjak-mentan, kemur hetta helst eisini av, at øll eru ikki eins væl fyri, skrivliga og munn-liga, at vera við í kjakinum, sum t.d. hann er. Hetta er ikki so einfalt ogher er onki antin/ella men alt er bæði/og, um gjøgnumbrot skulu fremjast.

Ofta havi eg hugsað, tá ávísir samfelagsbólkar hava verið álopnr, hví hesir ikki verja seg. Nei hesir, antin tíma teir ikki, tí eingin veit, hvar rásin end-ar, ella verður sagt, “lat hatta bara fara aftur við borðinum”. Kann vera eis-ini at orkan ikki er til tað.

Tað er nokk so stuttligt,

tá Hanus tekur til um fólk: “Eg mundi skrivað eitt lesarabrev”, ella “Eg var tætt við at taka telefonina” o.s.fr. – Ja, eg havi kent nóg av tilíkum fólki. Men, skulu tey ikki hava rætt til tað. Ofta havi eg hugsað, er ikki nóg nógvrur ófriður í heiminum!

Inntikin skattur í rakstur

Nú nevnr hann eisini, at: “Politikarar tykjast hava gloymt, at teir sjálvir hava skapt hesa støðu (hallið á figgjarlógini), tí teir fyri fimm árum síðani, á einum búskaparligum tindi, sýttu fyri at taka tað inn í skatti sum tíðin og vælferðin tá loyvdu og kravdu”.

Søguliga kann í øllum førum prógvast, at verður tikið meiri og meiri inn í skatti og gjøldum, fer hetta út í øktan rakstur. – So her eru mong ósamd við Hanusi í tí “harmiliga”, at ikki fleiri pengar vóru tiknir frá fólki. – Hava krøvini frá stovnum og leiðslum nakrantíð verið størri og meiri ágangandi enn ídag, nú optimalt verður tikið inn, og trýr Hanus veruliga, at vit fingi eins nógvi fyri krónuna, sum hon er verd, við at tikið meiri pening frá fólki, fyri aftur at fáa tað út í “niðursettan, meiri bureaukratiskkan og minni dynamiskan” rakstur? – Eg trúgvi ikki!

Ofta, tá akademikarar skriva, og seta harðari krøv til samfelagið, enn okkara framleiðsla, útflutningur og soleiðis okkara brutto-tjóðarúrtøka loyvur, haldi eg at teir seta ov smá krøv til sín sjálvs.

Ymiskliga mentan - ongan metropol

Tá hetta er sagt, og nógvi átti at verið sagt afturat, tí fleiri spurningar og staðfestingar eru í greinini m.a. um djarvar bøndur, bakkamenn og sjómenn, samstundis sum Hanus spyr, “hvar er dirvið hjá okkara intelektuella”? Tað er spurningur, sum verður standandi, til onkur gløggur pennur svarar.

Eisini viðgerð hann “sussimentanina”. Vit skulu minnst til, at tað eru ikki bara føroyingar, sum “sussa”. Heldur ikki eru tað bara føroyingar, sum hava eina “tøgumentan”, men her sæst tað so væl, tí landið er lítið, tí personi-fiserað, og vit eiga ongan metropol og langt frá tí, sjálvt um onkur droymir.

Sum ofta, so haldi eg, at Hanus Kamban reisir fleiri áhugaverdar spurningar, har summir kunnu vendast, aðrir kunnu standa ósvar-aðir og opnr, síðani er tað grundleggjandi innihaldið í fordómum, sum er “meting við ov lítum innliti”. – Tí ongin veit alt!

DEKKMASTER.FO

So er aftur tíð...

www.dekkmaster.fo
info@dekkmaster.fo
telefon 227 000